

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE

Pe un an LEI 1000
Pe șase luni 500
Inst. instituții, Cluburi și Proprietari 2000

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC

Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2 — BUCUREȘTI.
Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU
Director: AL. MUNTEANU
Prim redactor: N. PAPAGEORGHE

PUBLICITATEA

DUPĂ TARIF
Direcție 3.26.60
Administrație 3.26.60
Redacție și Provincie 3.26.60

Un cântec vechiu

În numărul de ieri am publicat o informație extrem de prețioasă și caracteristică.

Anume am arătat că 70 la sută din cererile de transferare, comportă optarea pentru cele aproape 200 de grupări corporative care sunt în România.

N'am fost prea impresionați de procentul de mai sus, căci anul trecut proporția era de 40 la sută și cum în acest domeniu evoluția e firească, faptul că am ajuns la 70 la sută, nu ne surprinde.

De astă dată însă, nu mai e în gădănită expectativă din alți ani. Problema grupărilor corporative, mai bine zis a echipelor de firmă, nu trebuie privită cu indiferență de până acum.

În urmă cu șase luni am mai avut prilejul să prezintăm câteva lațuri ale problemei, preconizând un punct de vedere sportiv legitim.

Întelegem existența grupărilor corporative și admitem rolul lor mai mult social decât sportiv. Mergem mai departe și convenim, că în unele privinți ele ajută mișcarea sportivă.

Nu este însă permis ca uzând de mijloacele care numai aceste grupări le au la dispoziție, întrebându-le posibilități care nu sunt comune, să pornească pe o concurență ne loială și să desfășoare cel mai deșantat racolaj.

Elemente tinere formate în cluburi cu tradiție, îngrijite părintește de conducători cari nu preocupăse sacrificiul, nu întărie să cadă în rădădă permanent întins de corporativism.

Jucători de valoare, tentați de o-

ferțele măgulitoare ce li se fac, nu există un moment să opteze pentru cluburile corporative.

Este admisibil acest lucru? Fiereste că nu.

Grupările corporative având mijloace la dispoziție, li se cuvine alt rol.

Câte terenuri au fost amenajate de asemenea grupări și câți antrenori au adus în țară?

Să ni se arate — afară de mici excepții — jucători formați în asemenea cluburi.

Desigur că e mai comod, să racolezi jucători formați de alții.

Pe lângă că te întărești, slăbești pe adversar.

Dar sistemul acesta nu poate continua.

Zeci de grupări mici, întreținute cu truda unor conducători entu-

ziaști, în luna Iunie a fiecărui an, sunt prada grupărilor corporative. Nimeni nu poate stăvili aceste acțiuni.

Am primit memorii din toată țara, se plâng cluburile lovite dintre cari și o grupare e pusă pur și simpu în situația de lichidare.

No găsim înaintea unui Consiliu Federal și a unei adunări generale, iar problema grupărilor corporative a fost pusă. Soluția nu lipsește.

Să se organizeze un campionat corporativ. Echipile de firmă să fie concentrate în această probă.

Jucând într-un astfel de campionat echipele corporative nu vor avea nevoie de vedete. Vor fi aduse pe calea bună, își vor forma jucătorii, renunțând la racolaj.

Jucători de valoare, tentați de o-

Unirea Tricolor a învins pe Venus cu 1-0 (0-0)

Aspecte

Derby-ul campionatului și răsuflata îndelung așteptată a celor mai celebre mahalale din urbea lui Bucur—Oborul și Grioița — s'a început sub faldul senin al unui cer fără de prihană.

Indelungată și obstinată așteptare. O săptămână întreagă de asudare și complicat calcul, o întreagă gimnastică pe spațiile contabilei fotbalistice, care a istovit creierii și a tocit nerții unei întregi armate de spectatori.

Spiritele sunt agitate și pronosticurile se încrucișează ca mingile la tenis.

— Bate Unirea.
— Eu mă încred în steaua lui Venus.

Grioița nu a împotriva peluza (pe lăza nouă a Unirii) și își acordează bas artileria glasurilor, hotărâți să cucerască reducta oborenilor.

Juvenilii, care decând cu turcii nu mai vor să audă de reducte, au sosit în corpore și pun cu nădejde umărul proptea la moralul venisistilor.

Dedesubt, în splendida izolare a umbrei de răcoare, sub hăul tonelor de carne și de beton a tribunei din mijloc conducerea negrilor a ocupat post de comandament, un stat major în subordine și o întreagă parfumată oștire de glasuri soprane în aeriene vâluri de organdi.

Steaua Venusului plutește celest printre constelații sonore de aplauze.

«Nea Nicu» pare un intrigant de operetă. Râde strâmb, clipește șiret și e mai taciturn decât sfînxul. Privește însă cu înțeles către fălml peluzelor în picioare, unde toate mahalalele celebrului Obor stau cuminte, în haine de Duminică, deabia stăpânindu-și armăsarit focuri ai glasurilor.

Plutește în aer o apăsătoare tăcere, ca aceia ce anticipează sfârșitul uriaș al dinamitei ce găurește creierii stâncilor.

Și totuși — superbă manevră — nici un fugus nu strălucește jandarmerește la adăpostul pre-unei baionete. «Ostile stau față în față» și nici un Alexandru nu intervine liric ca să le pună în mișcare.

Domnul Eladescu în cenușiu arboresc sentimente optimiste colorate. Nerții, adică albi, sosit confortabil în mașini de piață se umbresc în cerdacul cabinelor.

Mopsul Teilor se contemplă pe deasupra verdelui de masă de biliard a terenului cu zăvodul ciobănesc al Grioiței și mările infundate.

Arbitrii de tușe în panică. Dacă face d. Moraru vre-o greșală? Nu cad ei victime nevinovate? Și când e vorba de mahalaua Teiului, cine n'o cunoaște din renume?

Infine. Ghiașa s'a spart și fiind căldură s'a topit repede. Venusiștii au împins unsprezece tricouri în cutia uriașă de sarmă a terenului — unsprezece

brațe ridicate aidoma școlarilor deștept și care știu pe de rost o lecție de mult învățată.

— Trăiască! Trăiască! Trăiască! Publicul plăcut impresionat aplaudă. Organdiurile se înfioră ușor. Mopsul teilor mormăie ca în vis.

Unirea gonestă și ea poînțește înăuntru precedată de Petrică Rădulescu, în negru ca o piață rea pentru shoot-uri-le adoeare.

Tribunele duide, peluzele sbârâie, aplauzele zboară ca la bălău cu flori, paștea înflorită de organdi își strânge tenută petalele. Nea Nicu surăde ca un om ce știe ceva, dar nu vrea deloc să spună.

D. Moraru care din două în două luni combată grămăea ce începe să-i năpădească uriașă mușchilatură de luptător, cu o cursă de fugă de 90 minute, sfășie aerul cu un șuierat.

Răspund în ecou locomotivele din gara Oborului, ca un frățesc salut trimis de vișinii CFR-ului.

— Haide Venus.
— Hai, Unirea.
— Haide negri.
— Hai, albaștrii.

E un vacarm demn de o finală de campionat într-un stat sud-american bătut de revoluție.

Se încearcă în zadar poarta lui Petrică, negru ca un hornar. Calcă regulat cu stângul, pocnindu-se de blestemul Sofiei pe care galeria îl agită regulat ca pe un semnal de marș primejdie.

Se munceste venorm. E numai soare și luciul lui învâruirile de sudoare ce inundă toate fețele, o uniformă comună împreună cu galbenul emoției.

Schileru greșete de pufin poarta. D. Eladescu e la culoare cu hainele, iar organdi-urile au amuțit ofilite.

Domnii albaștrii. Sonny joacă pe note încurajate de galeria peluzelor ca-

re bate un uriaș fambal de sgomote de îndată ce a atins mingea cu piciorul.

Petrescu și cu Motoroiu par turnași în aceeași plămăde. Se imită reciproc aodând aerul că se admiră și se prefuiesc.

Luierul strâpunge rar harpa cu coar de deslănțuite a galeriilor. A căzut Sonny, a căzut și Schileru și Albu a degajat într-un salt uriaș de Sfarnă-Piață din pozele.

Apoi peste bara Unirii un shoot formidabil.

Teiul a înghețat. Venusiștii au prins viață. «Nea Nicu» mănâncă țigări și vorbește franțuzește singur.

Pauză. Tabela goală și fiind goală nici nu există. Nici ceas. Deaceia toate prioritățile sorb minutarele orologiilor proprii. Bineînțeles nici un ceas nu se potrivește cu celălalt.

D. Moraru și-a încordat din nou mușchii și a fluierat de au îngălbenit toate mașinile de la gară.

Albaștrii par că s'au hrănit cu jeratec în cabine. Sburdă în voie, saltă, se adună și se resfră, dar nu pierd o clipă mingea în jocul acesta cu lăleală de furtună deslănțuită.

Petea Vălcov privește în spectatori. Cârjan face tragedie și spumegă monologuri pentru orice mince, care zăpăcită de vitează caută un colț de odihnă în «out».

Dar ce a fost asta?

O minge pe sus, o întoarcere savantă a lui Sonny și Traian Ionescu a fâșnit pe lângă Albu ca în povestea biblică a lui Goliath cu David. Shoot. Goal.

Imiile se sbat în emoție ca pești în năvod. Fluierul d-lui Moraru găurește burduful aplauzelor care se revară spumose peste câmpul cu iarbă și neon tenite emoții.

De acum înainte albaștrii merg ca la paradă un regiment de cavalerie. Drept — mereu înainte, înainte peste minui-

(Citiiți continuarea în pag. III-a)

Ripensia este campioana României

Victoria Unirii Tricolor asupra Venusului, a avut consecințe mult mai largi decât indică aparențele.

Victoria oborenilor reprezintă o revanșă și în același timp clarificarea unor socoteli de hegemonie.

Acesta ar fi aspectul local al meritului victoriei uniriște.

Privind lucrurile printr'un unghi general, înfrângerea de ieri, a desființat posibilitățile Venusului, de a ajunge la primul loc.

Ripensia care din prima zi a campionatului 1934-1935 este leaderul clasamentului, a cucerit titlul de campion național.

Nici un rezultat, care se va produce de acum încolo, nu poate diminua situația actuală a Ripensiei.

Echipa timișoreană rămâne cam-

pioană, primind o merită răsplătă pentru eforturile făcute în fotbalul românesc.

Clasamentul Diviziei Naționale A

Ripensia	21	13	4	4	65:34	30
C. A. O.	21	13	1	7	47:27	27
Venus	19	11	1	7	46:34	23
Universitatea	19	11	1	7	31:27	23
Chinezul	21	9	5	7	57:54	23
Crșana	20	8	5	7	41:43	21
Gloria	21	7	6	8	43:55	20
România	18	7	4	7	28:31	18
U. Tricolor	21	6	6	9	45:50	18
CFR	20	8	1	11	38:47	17
Juventus	19	5	4	10	27:40	14
Amefa	20	1	3	16	22:48	6

O ignorare injustă

Deși învins de Braddock, Max Baer constituie încă principalul subiect de discuție al cercurilor pugilistice din întreaga lume.

Există un fel de Baer-o-fobie. Un fel de epidemie al cărei morb a contaminat întreaga lume și o fine într-o continuă febră sub pulsatiile bacilului «Max». Un bacil din ce în ce mai virulent și mai general.

Campion mondial nu mai este Baer. Este Braddock, și totuși ziarele, telegramele, presa, oficialii și spectatorii de box din lumea întreagă, nu se ocupă decât de Baer. Ca și când n'ar exista niciun Braddock care după ani întregi de anonim și de foamă, a mai putut găsi resursele morale și fizice necesare pentru a-l putea rezista pumnului de fier al lui Baer și a reuși o victorie udată de justă și deglorioasă.

În toată lumea nu se vorbește astăzi, în box, decât de Baer.

«Baer filmează». «Baer a semnat un angajament cu un dancing din Broadway». «Baer dansează». «Baer a declarat că nu va putea boza până în Septembrie». «Baer s'a însurat».

O mie de informațiuni răvășite în lumea întreagă, cu același subiect care se repetă mereu, ca o obsesie găltoare. Mereu Baer. Neconștient Baer. Pretutindeni Baer, sub o mie de fațete și de informațiuni mai mult, sau mai puțin importante.

Explicația acestei avalanșe de informațiuni? Explicația acestor Baer-isme producătoare de migrenă imposibil de suportat decât cu numeroase aspirine «Bayer» sau nu? Popularitatea lui Baer.

Formidabila popularitate a fostului campion, căruia victoria asupra lui Carnera și giumbuslucurile unei vieți zgomotoase i-au cucerit simpatii unanime și juste.

Dar popularitatea aceasta — ori cât de meritată — este injustă și întunece numele noului campion mondial, să-l prindă într-o ceață de dezinteres și să-i surzească sonoritatea. Căci, mai mult decât oricare alt campion mondial, Jim Braddock are dreptul la simpatii și la elogi.

La popularitate și interes.

Până astăzi istoria boxului mondial n'a avut încă un campion cu o biografie mai dureroasă și mai im-

presionantă decât aceea a noului campion mondial.

Braddock, nu este frumos. Nu are succese la Hollywood și nu face escăpade în Packarduri cari să zboare năluca pe panglica de asfalt a soselei care leagă New-Yorkul de Ocean.

Nu este fotogenic. Nu face filme, nu dansează, nu cântă și nu zâmbește depe ring spre fotoliile din cari vedetele de cinematograf îl primesc cu zâmbete albe de fâgădueli sentimentale.

Lucrurile acestea constituiesc ocupațiunea lui Baer. Programul zilnic al sărbătoritului Max.

Jim Braddock este boxer. Este serios, muncitor și sobru.

Nu viața sa a urmat povărnisuri atât de dureroase, încât adesea n'a avut ce să mănânce. Nici el, nici soția sa, nici copiii săi.

Un om care a răbdat de foamă, nu știe să zâmbească și să danseze. Un om obișnuit cu un singur și sinistru cântec — cu chiorăitul mașelor — nu știe să cânte lucruri vesele și să rădă.

Dar tocmăi lucrul acesta constituie titlul de glorie al noului campion mondial. Și tocmăi lucrul acesta are trebuit să-l inunde astăzi de simpatii. Căci cine a răbdat de foamă nu mai poate găsi resursele morale și fizice necesare unui match de box în 15 reprize și unei victorii asupra lui Max Baer.

Ca și Knut Hamsun însă — a cărui «FOAMEA» rămâne documentul nemuritor al resemnării nordice — Jim Braddock a găsit și el resortul unui nou și victorios efort. A muncit, a sperat și a învins.

Când i s'a vorbit de pumnul lui Baer, a declarat foarte simplu: — Cineva care a cunoscut foamă, nu se mai poate teme de un pumn!...

...Și a învins. A devenit astfel campion mondial.

Dar victoria sa este mai mult decât victoria simplă a unui boxer. Este victoria unui întreg trecut de privațiuni.

Deaceia, victoria lui Braddock asupra lui Baer ar fi trebuit subliniată mai atent, iar interesul care este încă acordat lui Baer întunecat înjust popularitatea de admirabil campion, a lui Jim Braddock.

George Fulga

Cantacuzino sosește Luni în București

Excelentul polisportiv român Constantin Cantacuzino va sosi Luni după amiază în Capitală, la

C. CANTACUZINO

bordul avionului Potez cu două motoare, proprietatea d-lui Valentin Bibescu, președintele federației internaționale.

Cantacuzino a plecat la Paris cu avionul său Caudron-Renault, în ua când a legat cele două capile în timpul record de 6 ore 24

min. 35 sec. și întrecând cu 1 min 44 sec. recordul stabilit acum doi ani de perechea franceză Francois—Genin, la bordul unui avion înzestrat cu un motor de patru ori mai puternic decât cel al lui Cantacuzino.

Pilotul român a rămas în Franța, timpul necesar reparării avionului d-lui Valentin Bibescu și Luni seara va fi din nou printre noi, după ce va efectua drumul Paris—București, fără esca.

DOI DISTINȘI OASPEȚI
La bordul avionului pilotat de Cantacuzino vor lua loc doi sburtători de necontestată faimă.

Este vorba de Marcel Detroyat și de comandantul Fonk. Primul este cunoscut prin faimoasele isprăvi realizate în domeniul sborurilor acrobatică—a fost campion mondial de specialitate—iar secundul este reputat prin marea număr de avioane doborâte: în timpul războiului.

CANTACUZINO NU VA ÎNCERCA NICIUN RECORD

Contrar celor publicate de unele ziare Constantin Cantacuzino nu va încerca niciun record. Dealțul avionul pe care va pilota dela Paris la București nu se pretează la asemenea tentative.

O performanță senzațională a lui Papa nă

București-Brașov în 24 de minute

Locotenentul A. Papana, binecunoscutul as al aviației noastre, a stabilit ieri o performanță cu drept cuvânt senzațională.

Pilotând un avion american Lockheed cu trenul de aterisaj escamotabil și cu motor I. A. R. K. 9, construit în uzinele dela Brașov, Locot. Al. Papana întovărășit de un inginer al fabricii I. A. R., a parcurs distanța București—Brașov în 24 de minute.

Performanța ne scutește de orice comentarii. Ea dovedește pe deoparte calitățile de excelent pilot ale valorosului sburător, iar pe de altă

parte soliditatea și valoarea excepțională a motoarelor I. A. R., care fac cinste industriei aviatice românești

LOCOT. PAPANĂ SE ANTRENEAZĂ ÎN VEDEREA DOBORĂRII RECORDULUI DE ÎNĂLȚIME

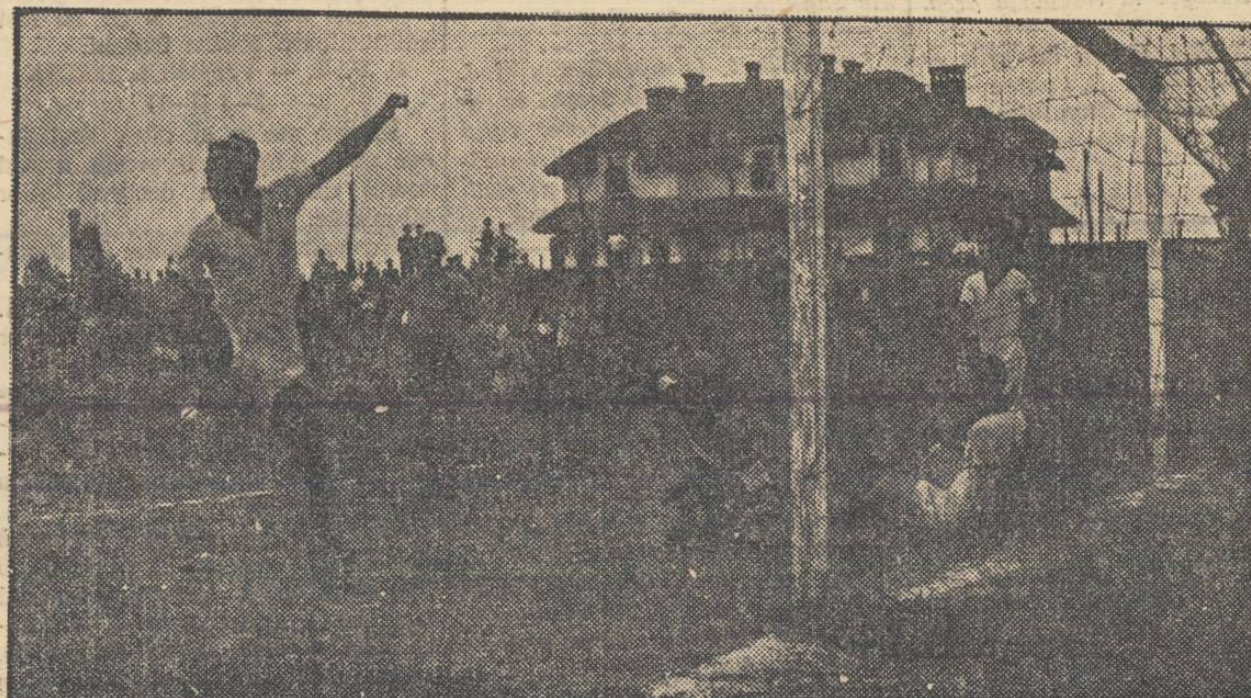
În ultimul timp Locot. Al. Papana a început un intens antrenament în vederea ameliorării recordului național de înălțime.

La ultimele antrenamente asul nostru a reușit să se urce succesiv la 8000, 9000 și 10.200 metri, atingând chiar 10.350 metri.

După ce i se vor aduce motorului unele modificări de ordin tehnic, spre a-l face mai ușor, Papana va încerca în mod oficial recordul stabilit în 1929 de regretatul aviator Romeo Popescu, care pe aerodromul francez Villacoublay a depășit înălțimea de 10.000 metri.

Petrică Rădulescu lămurește un corner

Sfera degajează un balon ricosat din bară. Pe ios Albu și Burdar

Sucitulescu respinge un balon centrat de Manole